



วันอาทิตย์ สัปดาห์ที่ 8 เทศกาลธรรมดา ปี C

(วันที่ 3 มีนาคม ค.ศ. 2019)

พี่น้องที่รัก ถ้าหมอต้อองคอยจนกว่าตัวเองมีสุขภาพดีสมบูรณ์แบบเสียก่อน จึงจะทำหน้าที่หมอดี เขาคงจะช่วยเหลือผู้ป่วยได้ไม่มากนัก ถ้าผู้ให้คำปรึกษาต้องคอยจนกระทั่งเขามีความสมดุลย์ทางอารมณ์ทุกอย่างก่อน จึงจะสามารถให้คำปรึกษาคนอื่นได้ เขาคงจะต้องออกจากงานแน่ๆ และถ้าพระสงฆ์จะสามารถสอนศีลธรรมได้ก็ต่อเมื่อเขาเป็นผู้ศักดิ์สิทธิ์เหมือนนักบุญก่อน เขาคงต้องหุบปากไว้ตลอดกาล

ในฐานะมนุษย์คนหนึ่งไม่มีใครในโลกนี้ที่สมบูรณ์แบบพร้อมทุกอย่าง เราทุกคนล้วนมีจุดอ่อนและความบกพร่องด้วยกันทั้งนั้น จะต่างกันก็อยู่ตรงที่ว่าใครมีมากหรือน้อยกว่ากันเท่านั้นเอง อย่างไรก็ตาม ในพระวรสารวันนี้พระเยซูเจ้าทรงพูดในทำนองที่ว่าเราต้องสมบูรณ์ก่อน จึงไปแก้ไขข้อบกพร่องหรือความผิดของผู้อื่น ดูเหมือนว่าคำสั่งสอนเช่นนี้จะสร้างปัญหาหนักอกให้กับผู้ที่ทำหน้าที่รับผิดชอบในการให้คำแนะนำ ฝึกฝน และอบรมสั่งสอนผู้อื่น ถ้าเป็นเช่นนี้จริง หัวหน้าคนงานหรือผู้ควบคุมดูแลงานจะสามารถให้คำแนะนำและแนวทางในการทำงานแก่คนงานอื่นได้อย่างไร? ผู้จัดการหรือผู้ฝึกสอนทีมฟุตบอลจะสามารถสอนวิธีเล่นและแก้เกมให้กับนักฟุตบอลของเขาได้อย่างไร? พ่อแม่จะสามารถสอนระเบียบวินัยให้แก่ลูกของพวกเขาและครูจะสามารถชี้แนะและแก้ไขข้อบกพร่องของนักเรียนของพวกเขาได้อย่างไร?

อะไรคือสิ่งที่พระเยซูเจ้าทรงหมายถึง เมื่อพระองค์ตรัสด้วยคำพูดที่ค่อนข้างแรงและกระด้างว่า **“จงเอาท่อนซุงออกจากดวงตาของท่านก่อนเถิด ท่านจะเห็นชัด แล้วจึงค่อยไปเชี่ยเศษฟางออกจากดวงตาของพี่น้อง”** (ลก 6:42)? แน่นนอน พระเยซูเจ้าทรงเข้าใจธรรมชาติมนุษย์ของเราทุกคนเป็นอย่างดี พระองค์ทรงตระหนักดีถึงความอ่อนแอและความบกพร่องมากมายของเราแต่ละคน พระองค์ทรงรู้ว่าไม่มีใครในโลกนี้ที่มีอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบต่อผู้อื่น ไม่ว่าจะเป็นพระสันตะปาปา บรรดาพระสังฆราช พระสงฆ์ ผู้นำประเทศ ครูบาอาจารย์ ผู้ให้การอบรม หรือพ่อแม่ ที่สมบูรณ์แบบพร้อมทุกอย่าง ความสมบูรณ์จึงไม่น่าเป็นสิ่งที่พระเยซูเจ้าทรงคาดหวังจากเรามนุษย์

ด้วยการใช้คำพูดเชิงสัญลักษณ์ที่พิเศษนี้ **“ท่อนซุงในดวงตา”** พระเยซูเจ้าทรงกำลังคิดถึงท่าทีของคนที่เชื่อมั่นในตนเองมากเกินไป หลงตัวเอง อวดดี คิดว่าตนเองยิ่งใหญ่ เก่ง และศักดิ์สิทธิ์กว่าผู้อื่น คนที่มีท่อนซุงในดวงตามักจะมีนิสัย **“ยกตนข่มท่าน”** ซอปปุดทับถมผู้อื่นเพื่อแสดงให้เห็นว่าตนเองเหนือกว่าเขาในทุกเรื่อง วิจาร์ณความผิดพลาดและข้อบกพร่องของผู้อื่นได้ทุกประเด็น ขณะเดียวกันก็ยกย่องชมเชยตัวเองได้ทุกเรื่องโดยไม่รู้สึกละอายใจ ความหยิ่งจองหองเป็นพยศชั่วอย่างหนึ่งซึ่งทำให้เรากลายเป็นคนที่ไม่น่าพึงพอใจทั้งสำหรับพระเจ้าและเพื่อนมนุษย์ที่อยู่รอบข้างเรา ไม่มีใครชอบคนที่โอ้อวดตนเองอยู่ตลอดเวลา เหมือนท่อนซุงที่บังตาไม่ให้มองเห็น ความหยิ่งจองหองก็ทำให้จิตใจของเรามีตบอดด้วยเช่นกัน บุคคลที่มีตบอดฝ่ายจิตจะมองไม่เห็นความบกพร่อง ข้อผิดพลาด หรือบาปของตนเอง ยิ่งกว่านั้น เขายังมองไม่เห็นคุณธรรมหรือความดีของผู้อื่น และที่ร้ายกว่าหมดคือ เขามองไม่เห็นความดีงามของพระเจ้า

ในฐานะศิษย์ของพระเยซูเจ้า เราต้องไม่มีท่าทีที่น่ารังเกียจแบบนี้ เราต้องตระหนักถึงความอ่อนแอและความเปราะบางของเรา พร้อมกับยอมรับว่าเราต้องการความช่วยเหลือและพระพรจากพระเจ้าเพื่อจะสามารถเป็นบุคคลที่พระองค์ทรงเรียกเราให้มาเป็น การมาร่วมพิธีมิสซาในวันนี้เป็นเครื่องหมายประการหนึ่งที่ทำให้เห็นว่าเราต้องการพึ่งพระวาจาของพระองค์และพร้อมที่จะดำเนินชีวิตตามคำแนะนำของพระวาจานั้น เราทุกคนปรารถนาที่จะเป็น **“ต้นไม้ดี”** (บสร 27:6) ที่เกิดดอกออกผลในสวนองุ่นของพระเจ้า

แม้ว่าเราไม่ใช่คนที่สมบูรณ์พร้อมทุกอย่าง แต่เราไม่ควรใช้ความจริงตามธรรมชาติมนุษย์ประการนี้มาเป็นข้ออ้างเพื่อจะไม่ต้องทำอะไรเลย ในบทอ่านที่สองวันนี้นักบุญเปาโลกระตุ้นเตือนใจเราให้มีความมั่นคงและเพียรทนในการทำงานของพระเจ้า ท่านบอกว่า **“พี่น้องที่รักทั้งหลาย จงมั่นคง อย่าหวั่นไหว จงออกแรงทำงานขององค์พระผู้เป็นเจ้าให้มากยิ่งขึ้นเสมอ ท่านรู้อยู่แล้วว่างานหนักของท่านไม่สูญเปล่าสำหรับองค์พระผู้เป็นเจ้า”** (1 คร 15:58) เพราะฉะนั้น เราไม่ควรมีท่าทีในทางลบที่อ้างอยู่ตลอดเวลาว่า **“เราเป็นเพียงมนุษย์คนหนึ่งเท่านั้น”** ราวกับว่าการเป็นมนุษย์เป็นเรื่องที่น่าอับอายขายหน้าหรือน่าอับยศอดสู พระเจ้าทรงเรียกเราแต่ละคนให้มารับความยิ่งใหญ่ที่พระองค์ทรงเตรียมไว้สำหรับผู้ที่เชื่อและวางใจในพระองค์ ความตายไม่ใช่จุดหมายปลายทางชีวิตของเรา พระเยซูเจ้าได้ทรงชนะความตายแล้วด้วยการสิ้นพระชนม์บนไม้กางเขน และประทานชัยชนะดังกล่าวแก่เราโดยทางการกลับคืนพระชนม์ชีพของพระองค์ เวลานี้ความเป็นมนุษย์ของเราอาจอ่อนแอและเปราะบาง แต่ **“สิ่งที่น่าเปื่อยนี้จะสวมใส่ความไม่เน่าเปื่อย... และความไม่รู้จักตาย”** (1 คร 15:54) สักวันหนึ่งอย่างแน่นอนในเมืองสวรรค์

พี่น้องที่รัก ในพระวรสารวันนี้พระเยซูเจ้าทรงสรุปคำเทศน์สอนของพระองค์ด้วยการบอกว่า **“คนดีย่อมนำสิ่งที่ดีออกจากขุมทรัพย์ที่ดีในใจของตน ส่วนคนเลวย่อมนำสิ่งที่เลวออกมาจากขุมทรัพย์ที่เลวของตน เพราะปากย่อมกล่าวสิ่งที่อัดอั้นอยู่ในใจออกมา”** (ลก 6:45) ด้วยเหตุนี้ ใจของเราควรเต็มเปี่ยมด้วยการขอบพระคุณพระเจ้าสำหรับความรัก พระพรนานัปการ ความดีงาม พระทัยดีที่ทรงเรียกเราให้มีส่วนร่วมในพระสิริรุ่งโรจน์ของพระองค์ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับความอดทนต่อความอ่อนแอและความบกพร่องตามประสามนุษย์ของเราขณะที่เรากำลังก้าวเดินบนเส้นทางที่นำไปสู่บ้านแท่นรันตรในเมืองสวรรค์ ในมิสซาววันนี้ให้เราประกาศสรรเสริญและสดุดีความยิ่งใหญ่และความน่าอัศจรรย์ของความรักที่ไร้ขอบเขตและไร้เงื่อนไขของพระองค์ **ขอพระเจ้าอวยพรพี่น้องทุกคน**